ANUL 38 — București, 20 Octombrie 1940 — No. 2

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni și muncitori întemeiată, la Orăștie în anul 1902

Redactor sufletesc: † ION I. MOȚA
Fondator: Pr. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii pentru foaie se trimit pe adresa: Administrația: „LIBERTATEA" BUCUREȘTI II: Str. Popa Savu 56 Telefon: 2.19.74

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe 1 an	150 lei
Pe 6 luni	75 lei
Pe 3 luni	40 lei

Un număr singur costă 3 lei

Gazeta apare săptămânal sub îngrijirea lui VIOREL TRIFA

Recunoștința samariteanului

Pe pământurile sfinte din jurul Ierusalimului, Isus începuse să propovăduiască. Cuvântul clintia pietrele și cucerea inimile cele mai închise. Curând vestea minunilor dumnezeești se răspândește până departe în ținuturile regatului solomonian. Fără număr era mulțimea acelora, cari se îmbulziau în jurul Domnului pentru a-i sorbi cuvântul și a dobândi lecuire sufletească și trupească. Intr'un rând, veniră la El și zece leproși. Boală hidoasă, lepra nu avea pe atunci nici un leac. Bieții loviți de aceasta nenorocire putreziau încet de vii până ce se stingeau în chinurile cele mai grozave.

Apropiindu-se de Fiul lui Dumnezeu, cei zece leproși l-au cerut să-i izbăvească de năpastă. Isus cu glasul Lui blând, i-a îndrumat atunci să se ducă la preoți. A voit adică să vadă dacă acești oameni cred. Cei zece au plecat spre preoți, iar pe drum au văzut uimiți că s'au vindecat de necruțătoarea boală. Mare le-a fost bucuria tuturor. Dintre toți însă numai unul s'a înturnat spre Domnul și, prosternându-se la picioarele Lui, l-a mulțumit vărsând lacrimi de bucurie. Fiul lui Dumnezeu i-a spus să se ridice și l-a întrebat: „Când ați venit la mine erați zece, iar acum nu văd decât unul. Sau nu s'au vindecat toți?" - „Ceilalți nouă s'au grăbit, Doamne, fericiți spre casele lor", fu răspunsul omului.

Iar Isus, întorcându-se spre ucenici: „Iată, au fost zece și numai unul s'a întors, iar acesta este samaritean".

Samaritenii erau huliți pe atunci între fii lui Israel ca cel mai netrebnic și mai păgân neam.

In vremea aceea, pe pământurile sfinte din jurul Ierusalimului, Samaritenii mântuiți erau împinși de recunoștință spre picioarele Mântuitorului.

Câți samariteni din sutele de mii de astăzi se mai întoarnă recunoscători spre picioarele Mântuitorului?

Pe vremea lui Isus Samaritenii erau recunoscători.

ALEXANDRU CONSTANT

Vorbe dela Ionel Moța

Tu să rămâi șeful nostru

Văcărești, 10 Iunie 1924

Dragă Corneliu,

Aseară am primit scrisoarea ta, cu ½ oră înainte (cum treceam la celula mare din fund, unde facem exerciții, deocamdată scrimă, peste câteva zile și box, cu Urseanu), am intrat în celula ta și, văzând, întâia oară, iscălitura ta mare pe perete, m'am gândit la tine, îndată apoi veni scrisoarea. De mult așteptam vești dela tine, eri mi-a mai spus câte ceva tatăl tău care a fost de m'a văzut; azi aflai totul: Dela Iridenta cunoșteam însă mai bine situația. Ce să mai zic eu de-aici? Vorbe? M'am încredințat odată mai mult de adânca temeinicie a celor asupra cărora mi-ai deschis tu ochii: nimic, decât o nouă generație mai poate mântui neamul. Actuala generație tânără, e, așadar în mare parte pierdută și ea în întunerec !!... ***Ce va fi de neamul nostru dacă nu va veni „noua generație"? Fără tine, noi această nouă generație nu o putem ridica;*** în cazul cel mai bun, în mod parțial, absolut insuficient. Acestea pentru mine au ajuns axiome. Atunci? E lesne de înțeles: tu trebue să rămâi șeful nostru, șeful răilor și al lașilor și slăbănogilor. Căci, fără acest rău, e și mai rău. Așa, tot mai sunt nădejdi de bine. Altfel: situație e desperată.

Eu am credința că Dumnezeu ne va ajuta ca așa să fie, și dacă azi nu se poate încă să fie așa, mâine va fi. Dumnezeu nu ne-a uitat, și eu cred tare că tu n'ai făcut, cum spui, „o prostie", și că, doar timpul să treacă, și biruința va veni, cam târzie și știrbită, dar decât deloc, mai bine așa.

Și-apoi, vom putea începe munca; iar acest nou sondaj al tinerei generații de azi, ne arată în întregime mărimea și greutatea operei noastre.

Despre Popescu nu mai știu nimic nou...

Sunt cu gândul veșnic la voi și la datorie, la lumea noastră nouă. Văzând suferințele noastre, tot mai multe, credința în Inviere mi se tot întărește: căci ele sunt dovada că am început, cu adevărat urcarea Golgotei. Dumnezeu să-ți dea sănătate. Dela mine primește urări de noroc, cât și aceeași credință a mea.

MOȚA

(Scrisoare trimisă Căpitanului de Ionel Moța din închisoarea Văcărești, în luna Iunie 1924).

O cuvântare cu mare răsunet

HORIA SIMA, COMANDANTUL LEGIONARILOR A VORBIT DESPRE CE FAC UNGURII

Văzând toate nedreptățile câte le suferă Românii ardeleni rămași la Unguri, Horia Sima, comandantul legionarilor a ținut o vorbire la Brașov despre tot ce fac Ungurii. A arătat cruzimile unguești față de Români. Țăranii Români au fost bătuți în cuie la Bebis. Unora le-au tăiat Ungurii, bucățele de carne de pe corp și apoi au pus sare; preoți au fost înjunghiați pe când făceau sfânta slujbă. Bisericile românești au fost aprinse. La un țăran i-au bătut cu cuie pe spate un steag românesc. La Oradea au fost omorâți 35 de Români. Legionarii Români rămași dincolo au fost arestați și împușcați.

Și toate astea fără nici o vină.

Ungurii au călcat așadar obligațiile dela Viena în care ei au spus că vor lăsa pe Români să trăiască în bună pace. Nu s'au ținut de angajament. La noi toți Ungurii au fost lăsați în pace. Nimeni nu le-a făcut nimica. Ei n'au lăsat însă pe Români în pace. Noi am vrut bună pace cu Ungurii, dar dacă ei fac lucruri din astea să știe că Românii nu le mai pot răbda. Așa a vorbit Horia Sima, comandantul legionarilor. Toată țara l'a ascultat cu strângere de inimă și cu credința că toți Românii gândesc la fel.

Despre cuvântarea asta ținută la Brașov s'a scris în toate gazetele din lume. In Germania, la Roma și peste tot s'a zis că România are dreptate. Se poate spune că această cuvântare, de mare răsunet, a deschis ochii lumii întregi ca să vadă cum se poartă Ungurii.

Altarul inimilor noastre

de IRIDENTA I. MOȚA

Primul meu gând vouă, scumpilor mei frați rămași în fruntariile noastre firești. Zece ani s'a lucrat pentru vinderea voastră, zece ani s'au pregătit lanțurile robiei voastre, 10 ani s'a lucrat pentru zdrobirea sufletului vostru de domni și stăpâni, de nobili și cavaleri. De zece ani clipă cu clipă hidra veninoasă lucra din răsputeri pentru robia unui neam întreg. Supți și săraciți, ca rezistența voastră să fie și mai slabă, legați în lanțuri și dezarmați ați fost vânduți, timp de 10 ani clipă cu clipă, unei robii mai grele.

Prigoana nesăturatei hidre, pe cei mai curați și mai frumoși, pe cei mai destoinici și mai buni fii ai tăi i-a ales și'n închisori umezi, ferecați în lanțuri, și după diavolești chinuri au fost măcelăriți cu mitraliere.

Vouă nu vă trebuia ochi să vedeți, vouă nu vă trebuia minte să vă luminați, vouă nu vă trebuia suflet să simțiți; ei au fost ochii voștri, ei au fost și mintea voastră, ei au fost și sufletul vostru. Prin ei vedea, judeca și simțea neamul nostru întreg. Hidra apocaliptică, prigoana și suferința după ce i-a ales pe îndrumătorii și conducătorii voștri s'a năpustit asupra voastră, a tuturor. Astăzi suferiți fiecare, ceeace au suferit până azi ei, iar unii dintre voi dintr'o închisoare ați intrat în alta, suferința voastră nu a încetat. Un mileniu de suferință se topește azi în sufletul vostru. Lanțuri ruginite și umede vă atârnă de grumazul vostru și pe drumuri de mândrie Daco-Romană, sunteți purtați ca un convoi de dureri și orfani. Trupurile voastre pe ruguri ard și cădelnițează tămâie vie lui Christos Dumnezeu. Iar pe uriașa roată, pregătită harnic de mâini trădătoare de neam, sunteți trași cu cruzime de dușmanii mândr... voastre daco-romană.

Sângele vostru cald se plămădește cu sângele lui Horia și Cloșca. Ori și ce calvar își are sfârșitul

(CONTINUARE IN PAG. 2-a)

Altarul inimilor noastre

(URMARE DIN PAG. 1-a)

lui. Iar în calvarul nou din prelungirea aceleiași suferințe, purtați cu bărbăție crucea! Golgota suferințelor noastre nu s'a sfârșit încă — răbdare — IONEL MOȚA și CĂPITANUL, VEGHIAZĂ, CU INTREAGA ARMATĂ LEGIONARĂ DIN CER, ASUPRA VOASTRĂ.

Ardealul, Leagănul lui Ionel Moța, rămâne pentru totdeauna altarul inimilor noastre.

Trăiască Legiunea și Căpitanul

IRIDENTA I. MOȚA

La Mânăstirea Bistrița

CONDUCĂTORII GAZETEI „LIBERTATEA" S'AU RUGAT LUI DUMNEZEU PENTRU INCEPUTUL LUCRULUI

Orice lucru să-l începi cu Dumnezeu, zice Românul. Este o vorbă înțeleaptă la care s'au gândit și conducătorii gazetei noastre.

Duminică 13 Octombrie, ziua de apariție a „Libertății" s'a făcut la mânăstirea de călugărițe și seminarul monahal dela Bistrița, județul Vâlcea o rugăciune. S'a cerut ajutorul lui Dumnezeu în lucrarea pe care vrea să o facă „Libertatea". La această rugăciune au luat parte d-na Iridenta I. Moța, Mihail Moța, fiul lui Ionel Moța, Viorel Trifa și Const. Rădoiu toți dela Redacția și Administrația noastră, precum și câțiva prieteni buni ai gazetei între cari, primul, comandantul legionar Alexandru Constant, ministrul propagandei și apoi inginerul Virgil Ionescu și alți câțiva. Acolo la mânăstire ne-a fost dat să trăim momente de mare înălțare sufletească. Dimineața ne-am dus la sfânta liturghie, unde maicile, surorile și elevele seminarului, într'un glas au dat răspunsurile. S'a făcut apoi o rugăciune pentru ca Dumnezeu să ajute lucrării dela „Libertatea" cetindu-se și binecuvântarea Sfântului Grigore Decapolitul, a cărui moaște se află în mânăstire.

După sfintele rugăciuni, am văzut lucrările mânăstirii, țesăturile de covoare minunate precum și școala, unde mânăstirea vrea să învețe pe călugărițe carte mai multă, ca să poată pe urmă face o mare instituție bisericească.

In curte adunate maicile și surorile ne-au cântat apoi din cântecele legionare. Nu numai că știau toate cântecele, dar erau unele cântece noui pe cari noi nu le mai auzisem. „Sfântă tinerețe legionară" cântat de ele, era parcă un cor de îngeri într'un loc îndepărtat, plin de pacea naturii și-a dumnezeirii. Am văzut apoi că maicile și surorile mânăstirii n'au învățat cântecele acum câteva zile ci le știau de dinainte de prigoană și le-au cântat tot timpul prigoanei. Ne-am dat atunci seama că Legiunea a trăit necontenit în locuri pe cari nici nu le puteau bănui nemernicii cari vroiau să omoare tot ce este legionar.

La cancelaria maicii superioare Olga am găsit și câteva rânduri scumpe rămase dela Căpitanul și scrise cu mâna lui în anul 1935.

Căpitanul scria cele ce urmează:

„Rugați-vă pentru păcatele noastre lui Dumnezeu, căci noi dacă nu învingem nu este din cauza răutății adversarilor, ci din cauza păcatelor cari apasă asupra noastră.

Neamurile toate mor din cauza păcatelor, nu din cauza inamicilor.

Rolul mânăstirilor este acesta: să se roage zi și noapte pentru ertarea păcatelor lumii. Monahismul este cea mai înaltă treaptă în erarhia omenească pentrucă se află în contact permanent cu Dumnezeu și ceeace poate aduce lumii mânăstirea cu maici sau călugări, nu poate aduce nici cel mai învățat dintre toți oamenii".

Semnat
CORNELIU CODREANU

Tot acolo am găsit și locul unde d. general Antonescu a fost închis de aceeași dușmani ai țării cari au lovit și în Căpitanul. Acum după biruință, generalul și-a adus aminte de locurile unde a stat și a dat pentru mânăstire scriind într'o scrisoare minunatele rânduri ca:

„Lângă altarul Mânăstirii Bistrița, cu toată suferința mea am găsit în credința Domnului calea pentru a izbăvi țara noastră. Dumnezeu m'a învrednicit să pot înfăptui primul pas al acestei isbăviri"...

Semnează
Generalul ANTONESCU
la data de 7 Sept. 1940

Ne-am întors de acolo întăriți sufletește pentru a lucra spre binele neamului nostru românesc.

IN HAINA DE PUȘCARIAȘ

GHEORGHE FURDUI

Șeful studenților in haine de pușcăriaș

Dușmanii neamului românesc au iscodit fel și fel de mijloace de a face pe legionari să sufere. I-au închis, i-au bătut, i-au ocărât pe nedrept și toate câte se știu. Una din aceste iscodiri a fost și îmbrăcarea legionarilor în haina tărcată de pușcăriaș. Se știe că hoții, criminalii și toată pleava pușcăriilor au o uniformă cu dungi de sus în jos care se cunoaște de departe. Legionarii nu erau nici hoți și nici nu omorâseră pe nimeni. Ei erau pe nedrept băgați la închisoare și sufereau numai pentrucă au vrut să facă lucruri bune pentru Români. Totuși i-au băgat și pe ei într'o asemenea haină. In chipul de alături se vede un legionar învățat comandant legionar care nu călcase în viața lui legea, cum a fost îmbrăcat în haina asta de rușine. Prin faptul acesta însă haina de ocnaș a fost sfințită. Sufletele cele mai mari ale României au purtat această haină. Este bine, credem noi, ca de acuma înainte acest fel de haină să treacă la muzeul legionar dela Râmnicul Sărat și să nu se mai dea hoților și ucigașilor spre purtare. Și pentrucă Statul nostru este sărac și nu poate face față cheltuelei cu schimbatul uniformelor tuturor hoților, s'ar putea, simplu de tot, să se vopsească hainele cari sunt, în altă culoare, în felul acesta făcându-se și o curățenie generală așa cum o dorește d. General.

Ar fi și asta o cinstire a tuturor acelora ce au purtat haina asta pentru credința lor în România legionară.

Nici un funcționar legionar nu poate avea un salar lunar mai mare ca 20.000

Ordin către toți legionarii

Nici un funcționar legionar de Stat sau întreprindere particulară nu poate să păstreze din salariu o sumă mai mare de 20.000 lei lunar. Diferența o va vărsa casieriei centrale a Mișcării Legionare. Trebue să înțeleagă toată lumea că acest an de sacrificiu impune restricții severe tuturor. Sunt mii de dureri cari trebue alinate. Sunt mii de nedreptăți cari trebue reparate. Am simțit din privirile voastre ale tuturor celor cari ați ajuns, fără voie, în situații înalte, că această măsură o cere însăși conștiința voastră de legionar și că o veți împlini cu bucurie.

București, 5 Octombrie 1940 **HORIA SIMA**

Cât de bună este măsura aceasta nici nu mai e nevoie să vorbim. E destul numai să spunem că s'a dovedit și înainte dar mai ales acuma că au fost funcționari cari au încasat zeci de milioane din banii Statului și pe lângă aceasta dela fel de fel de întreprinderi particulare. Legionarii funcționari superiori — adică miniștrii — vor păstra așadar cel mult 20.000 lei cu care să poată face față marilor însărcinări, dar nici unul dintre ei nu se va putea îmbogăți de pe urma slujbei lui. S'au dus vremurile acelea!

UN GRUP DE STUDENȚI LEGIONARI DEFILAND

ALT GRUP DE MACEDONENI IN MARȘ DE DEFILARE

„Scrieţi-mă în Legiune!"

Şi înainte, dar mai ales acuma, după biruinţă, vine la sediile legionare lume multă care vrea să se înscrie în Legiune. Printre cei cari vin se găsesc mulţi oameni cari cred că pot roade ceva os înscriindu-se în Legiune dar se găsesc şi unii oameni cinstiţi cari nu ştiu cum stau lucrurile cu înscrierea. Pentru oamenii cinstiţi ne-am gândit să dăm câteva lămuriri.

Partidele politice moarte pentru păcatele lor, aveau şi metoda asta: înscrierea în partid! Omul dornic să fie membru al partidului mergea la clubul lor şi se inscria. Asta era destul ca cneva să fie liberal, ţărănist, averescan, sau mai ştim noi care din numele astea urâte. Asta nu este însă destul pentru ca cineva să poată fi legionar.

Legiunea nu are birou de înscriere nici club. Când vine cineva la sediul legionar şi spune că vrea să se înscrie, toţi legionarii cam încep a râde, văzând că cel ce cere asta n'a priceput chiar nimic din învăţătura legionară. In Legiune nu se face înscriere ci se face treabă. Cel care vrea să se facă legionar să se apuce întâi de lucru şi după asta, dacă şefii lui văd că el e bun, se face legionar, fără să se înscrie.

Aşadar dacă vrea cineva să se facă legionar să înceapă cam în felul următor:

MAI INTAI să se gândească dacă el e în stare sau nu să fie legionar. Să se gândească dacă el crede în Dumnezeu sau nu. Oamenii cari nu cred în Dumnezeu nu pot fi legionari. Să se gândească apoi la curăţenia vieţii lui. Oamenii cari nu au dus o viaţă curată, cari au furat, cari au jurat strâmb, cari au făcut strâmbătate aproapelui, cari au luat lucruri pe nedrept, beţivii şi leneşii, sau aceia cari au înjurat, bătut sau omorât pe legionari nu pot fi legionari. Nu sunt în stare să fie legionari. Chiar dacă ar începe să fie, viaţa lor în Legiune va fi un chin fără seamăn. Mai curând sau mai târziu legionarii buni vor prinde de veste că omul acesta n'a fost curat şi atunci îl vor da, cu mare ruşine, afară din Legiune.

După ce s'a convins omul nostru că ar fi în stare să se înscrie, să se mai gândească de ce vrea să se facă legionar. Vrea cineva să se facă legionar pentru ca să ajungă primar, notar, pădurar sau altceva, să ştie că păcatul acesta nu i se va ierta niciodată. Cine crede că poate ajunge ceva făcându-se legionar se înşeală amarnic. Un legionar este numai acela care face totul şi nu capătă nimic. Cineva care vrea să vie în Legiune pentru a căpăta un os de ros nu poate fi legionar nici el nici neam de neamul lui.

AL DOILEA lucru pe care trebue să-l facă omul cinstit pentru a deveni legionar este să se ducă la şeful legionarilor din comună, dacă este, dacă nu din satul sau oraşul vecin, şi să-l întrebe cum să înceapă. Acela îl va învăţa legile legionarilor şi după ce se va convinge că cel venit e om cu nume bun, cinstit şi curat îi va da de lucru pentru Legiune şi îi va arăta locul într'un cuib legionar ca să-şi facă şcoala. Va munci, va face şcoală şi va trăi viaţă de legionar şi numai după acea va putea să se numească legionar. Nu tot cel ce-şi zice legionar este legionar după cum nu tot cel ce zice Doamne, Doamne va intra în împărăţia cerurilor. Cămaşa verde nu face pe nimeni legionar, nici chiar munca pentru Legiune nu e destul, pentru că şi pungaşul poate să muncească 3 zile pentrucă să fure 10, ci legionar este numai omul curat care vreme lungă, şi-a făcut, muncind, şcoală legionară, şi care trăeşte viaţa lui după chipul şi asemănarea Căpitanului.

Nu umbla, dragă cetitorule, după înscriere în Legiune, ci fă aşa, lucrând în cuiburile legionare şi vei putea să te faci un legionar al României legionare.

VIOREL TRIFA

Să fiţi cei mai buni

SPICUIRI DINTR'O SCRISOARE A D-LUI GENERAL ANTONESCU CĂTRE PREOŢII DIN ŢARĂ.

D-l General Antonescu, conducătorul Statului se ocupă cu toate chestiunile privind viaţa Statului. Bun credincios d-sa s'a gândit să scrie o scrisoare către preoţii din ţară cam cum să se poarte aceştia cu credincioşii. Iată, scoatem câteva rânduri din ea:

Slujitori ai tuturor
altarelor româneşti,

Biserica lui Christos nu înseamnă numai ziduri, icoane, coruri, lumânări, clopote, slujbe.

Ea este dragoste, jertfă, milostenie, trudă, curăţenie sufletească.

Oriunde trăeşte un suflet curat, acolo este un altar al dumnezeirii.

Dacă gândul vostru nu este cu totul dăruit Creatorului, dacă inima voastră nu se frământă cu adevărat pentru păcatele oamenilor, atunci şi zidurile Bisericilor sunt reci şi chipurile Sfinţilor depe icoane sunt crunte, şi clopotele sună spart şi lumânările par stinse.

Faceţi în aşa fel, încât oamenii să simtă nevoia să meargă la Biserică şi să dorească ceasul de rugăciune ca o mare linişte sufletească.

Evanghelia Mântuitorului este faptă. Ea nu a fost scrisă ca să fie, ci pentru că a fost trăită.

Tălmăciţi, în fiecare zi de sărbătoare, pentru înţelesul tuturor, prin predici scurte şi înţelepte, Evanghelia.

Invăţaţi-i să asculte cu interes şi să folosească în faptele lor, de fiecare clipă, tot ce această carte a suferinţei a înscris numai din dragoste pentru oameni.

Numai astfel vor înţelege îndatoririle la cari îi cheamă viaţa faţă de ei, faţă de familia lor.

Invăţăturile Evangheliei să le desprindă din fapta voastră. De aceea vă cer ca în viaţa voastră de toate zilele:

Să fiţi, cei mai iubitori.
Să fiţi cei mai buni.
Să fiţi cei mai drepţi.
Să fiţi cei mai cinstiţi.
Să fiţi cei mai muncitori.
Să fiţi cei mai gospodari.
Să nu alergaţi niciodată după bani, fiindcă ei vă fac să alunecaţi pe panta patimilor omeneşti.

General ION ANTONESCU

Credem că aceste cuvinte au întrat la inima tuturor slujitorilor altarelor din România.

O scrisoare a lui Horia Sima

IMPOTRIVA CELOR CE FAC TOATĂ ZIUA CERERI ŞI NU AU RĂBDARE

Sunt foarte mulţi Români nedreptăţiţi cari după ce legionarii au luat conducerea, aşteaptă să li se facă dreptate. Aceştia au de multe ori dreptul să ceară şi să arate nedreptatea ce li s'a făcut. Ei se grămădesc însă toţi la legionarii mai de frunte, cu fel şi fel de cereri, încât comandanţii legionari în loc să facă treabă pentru ţară trebue să citească toată ziua cereri şi să stea de vorbă cu lumea.

Văzând toate astea Horia Sima, comandantul legionarilor a făcut următoarea scrisoare către legionari şi către prietenii legionarilor:

„Aflu cu mâhnire, că oriunde se găsesc legionari în locurile de conducere ale Statului, sunt asaltaţi de oameni de tot felul cu nenumărate intervenţii şi plângeri, cari cer cu stăruinţă să li se facă dreptate, răpindu-le timpul şi împiedicându-i să lucreze în linişte.

Eu înţeleg starea sufletească a tuturor celor năpăstuiţi de vechiul regim, a tuturor celor cari au suferit abuzuri, umilinţi şi nedreptăţi; înţeleg setea de dreptate a poporului românesc după sfârşitul unei epoci de fărădelegi şi tiranie, înţeleg durerea şi mizeria în care trăesc milioane de oameni, pentrucă noi toţi legionarii ne-am născut din durere şi suferinţă; înţeleg dorinţa tuturor spre o viaţă mai omenească, dar trebue să-şi dea seama şi lumea românească de pretutindeni şi cu atât mai mult legionarii, că răul nu poate fi nimicit dintr'o dată, că el a intrat adânc în sângele nostru, că ne aflăm în faţa unui sistem al răului, care nu poate fi înlăturat decât treptat şi cu multă răbdare.

E necesar să schimbăm întreaga mentalitate iudeo-masonică şi antiromânească de până acum, pentruca spiritul de dreptate să stăpânească în toată fiinţa poporului nostru.

Noi vom birui şi vom înlătura toate greutăţile din drumul nostru, dar această biruinţă este legată de timp. Nimeni nu poate să ceară să îndreptăm într'o lună de zile ceeace s'a distrus criminal în douăzeci de ani de guvernare străină de viaţa poporului nostru. Şi după cum aţi avut răbdare şi aţi suferit atâţia ani, vă cere şi regimul legionar al Generalului Antonescu măcar îngăduinţa unei a zecea parte din această vreme.

Nu uitaţi că duşmanii neamului nostru din toate părţile speculează mizeria şi suferinţa voastră, spre a lovi în Mişcarea Legionară şi a-i îngreuna misiunea de refacere a Ţării.

Deaceea, Legionari şi prieteni ai Legiunii, stăviliţi intervenţiile! Lăsaţi pe conducătorii voştri să lucreze. Ei nu pot să se ocupe de interese personale şi să lase deoparte marile interese ale neamului. Aşteptaţi şi nu vă plângeţi. Dreptatea va veni pentru toată lumea".

Aşa scrie comandantul legionarilor.

Aşadar oameni buni, înţelegeţi că nu toate se pot face în câteva zile şi lăsaţi pe şefii legionari să lucreze pentru ca să poată îndrepta răul. Dacă toată ziua îi necăjiţi cu intervenţii şi plângeri ei nu vor mai putea lucra nimic. Când aveţi apoi o plângere, duceţi-vă cu ea la biroul în drept şi nu umblaţi cu ea la comandanţii legionari.

Numai aşa vi se poate face dreptate.

O veste de mare bucurie

Ofiţeri germani au venit să ne arate şi nouă cum luptă ei

Prietenia României legionare cu Germania se arată pe zi ce trece tot mai strânsă. Nu este zi în care să nu auzim lucruri bune în legătură cu prietenia asta. Iată de curând a sosit o veste de mare bucurie. Prietenii noştri Germani ne-au trimis, la cererea noastră, pe unii din cei mai înţelepţi ofiţeri germani ca să ne arate şi nouă cum se luptă ei. Ce mare lucru înseamnă asta îşi dă toată lumea seama. Germanii are astăzi cea mai tare armată din lume. Şi mai are o mulţime de arme pe care nimeni nu le ştie şi nici nu le poate şti, toate fiind iscodite şi conduse de Germani. Cu aceste arme au bătut ei în 18 zile pe Polonezi, şi câteva zile pe Norvegia şi în alte 30 de zile pe însăşi Franţa, care a fost cea mai mare putere militară a lumii.

Toate popoarele ar vrea să aibă aşa ceva, dar nu pot pentrucă Nemţii nu arată la toată lumea secretele lor. Iată însă că faţă de România lucrurile s'au schimbat. Văzând Nemţii că la noi este o armată bună care însă ar mai trebui să cunoască şi alte lucruri ce n'au mai fost, ne-au trimis săptămâna trecută parte din ofiţerii cari vin să arate camarazilor lor Români nouile feluri de a se lupta. Asta este un mare câştig, pentru noi — România Legionară este singura ţară din lume unde armata germană trimite ofiţeri de-ai ei ca să arate cum duc ei răsboiul, şi cum ar fi bine să-l ducem şi noi ca să putem ajunge aici la noi la rezultatele la cari au ajuns ei acolo la ei.

Având alături armata germană — cea mai tare din lume — noi Românii putem fi siguri că armata noastră românească va fi cea mai puternică din tot cuprinsul acesta al Europei.

COMUNICAT

Mişcarea Legionară nu se organizează pe bază de profesiuni, ci pe bază de cuib, în care intră toţi oamenii între care există dragoste legionară, indiferent de originea socială sau profesiune.

Orice fel de iniţiative de-a se constitui corpuri legionare pe bază profesională sunt şi rămân nevalabile. Aceasta e o problemă de Stat şi nu de mişcare. Există numai câteva corpuri speciale, cu rosturi definite, fixate de Căpitan şi cari rămân mai departe.

14 Octombrie 1940

HORIA SIMA

Mai mică dar mai tare

O gazetă germană scrie: „România, fără să-şi piardă avântul în urma evenimentelor recente, prin pierderile care au micşorat-o teritorial a primit un nou impuls pentru desvoltarea energiilor sale. Din acest impuls mişcarea legionară va ridica pretenţiile legitime ale poporului român la dreptul său de viaţă, pretenţii de care un popor are nevoie pentru ca activitatea sa să fie fructuoasă şi cu urmări istorice.

România micşorată, mult mai puternică în interior decât România Mare a tratatului dela Versailles, ridică aceste pretenţii pentru viitorul ei fără să-şi piardă energia în consideraţiuni retrospective fără nici un rost.

Această voinţă de activitate care se pune în serviciul nouei orânduiri a Europei se bazează pe alăturarea fără rezerve la puterile Axei".

Streinii încep să ne cunoască

CUVINTE DE LAUDĂ PENTRU ŢARANUL ROMAN

De când legionarii au luat conducerea Statului au început şi străinii să ne vadă aşa cum suntem noi. Până acuma străinii nu vedeau decât ceeace voiau să le arate domnii de la Bucureşti. Acuma ei văd totul şi pot spune tot ce ştiu şi ce vreau să spună. Tot mai dese sunt şi cuvintele de laudă pentru ţăranul român. Aşa unul din cei mai mari scriitor germani, numit Carossa, a spus că cea mai mare putere a României este ţăranul român pe care el îl cinsteşte ca pe un om vrednic şi de treabă. El zice următoarele:

„N'am cunoscut România oraşelor, nici Bucureştiul şi nici pe cele de provincie, dar am cunoscut tot ce a fost cred mai frumos în ţara aceasta: satul şi ţăranul român, pe care de altfel l-am cântat în „Jurnalul românesc".

La fel cuvinte frumoase a scris un scriitor tocmai din indepărtata Spanie. El socoteşte pe ţăranul român ca unul din ţăranii fruntaşi ai Europei. Toate cuvinte binemeritate. Ţăranul să se trudească însă să devie şi mai harnic şi mai ordonat decât până acuma şi atunci cuvintele de laudă vor fi şi mai dese.

Pentru semănăturl de toamnă

CUM ŞI DE UNDE POT SĂ CAPETE ŢARANII GRÂU

Cei cari au nevoie de grâu de sământă pentru semănăturile de toamnă se vor duce la Banca Populară din comună, sau dacă în comună nu este Bancă se vor duce la Bancă în comunele vecine şi vor arăta cât teren au de semănat.

Banca va face un tablou pe care îl va iscăli autoritatea din comună dovedindu-se prin asta că cel ce cere într'adevăr este agricultor şi că are nevoe de grâu de sământă. Banca va aduce grâul dela Centrală. Indată ce sământa a sosit, agricultorii vor fi anunţaţi de către Primărie şi li se va împărţi grâul pe care l'au cerut.

Agricultorul poate plăti sământa cu bani gata chiar la ridicarea grâului. El va plăti numai preţul de cumpărare şi spesele de transport. Dacă cineva nu are bani i se va da pe datorie.

Pentru sământa primită pe datorie fiecare agricultor va da o cerere de împrumut pentru plata sământii primite, în care se va mai obliga să nu facă altceva cu grâul decât să-l samene şi va mai da şi o poliţă şi o dovadă că a primit grâul pentru care s'a împrumutat.

Poliţa o va iscăli agricultorul, sau dacă el e concentrat o va putea iscăli nevasta lui. Poliţele sunt scutite de timbru. Aceia cari plătesc datoria până la 1 Octombrie 1940, deci îndată după recolta anului viitor nu vor plăti nici un fel de dobândă.

Grâul luat ca pentru sământă trebue să fie neapărat semănat. Cine nu îl va semăna, pe lângă paguba ce o face Statului va mai fi şi aspru pedepsit.

Cei ce şi-au schimbat adresa

Abonaţii noştri vechi cari şi-au schimbat adresa sunt rugaţi să ne trimită noua lor adresă pentruca să le putem trimite gazeta.

Administraţia noastră este în:

BUCUREŞTI II, Strada Popa Savu 56 — Telefon: 2.19.74

Ştirile săptămânii

PENTRU GENERALUL CANTACUZINO. Implinindu-se 3 ani dela moartea Generalului Cantacuzino, cel care cu atâta drag a venit în mijlocul legionarilor, luptând cu ei la un loc, s'a făcut la Bucureşti un parastas. Au fost de faţă toate neamurile Generalului precum şi toate gradele legionare aflătoare în Bucureşti. S'au făcut rugăciuni pentru odihna sufletului marelui erou.

NICI UN AC DELA JIDANI. Ministerul Educaţiei Naţionale a dat poruncă la toate şcolile ca să nu se cumpere nici o carte tipărită sau vândută de jidani. Şcolarii vor trebui să cumpere de la creştini iar profesorii vor da ca bune Aşa lupta împotriva jidanilor e bună. numai cărţile făcute şi tipărite de creştini.

Că altfel ce-i pasă jidanului dacă strigi: jos jidanul — şi cumperi cărţi dela el.

FAMILIILE LEGIONARILOR UCIŞI. Pentru a se şti cine dintre familiile legionarilor trăesc şi cum trăesc, comandantul Ilie Gârneaţă pofteşte pe toţi aceia din sânul cărora a murit cineva ca să-i scrie d-sale la Bucureşti, str. Roma 32—34. Totodată se aduce la cunoştinţă că fii legionarilor ucişi în cadrele legionare, sunt scutiţi de toate taxele şcolare.

S'AU IMPLINIT 2600 ANI. Dela intemeierea marelui imperiu al Japoniei s'au împlinit nu mai puţin de 2600 ani. Asta îşi poate da oricine seama cât e de mult când se gândeşte că statul nostru românesc s'a intemeiat, cu toţi Românii deabia la 1918, deci nici 30 de ani. La noi s'a făcut o sărbătorire cu prilejul acesta arătându-se că ţinem la prietenia cu Japonia.

INTRE GERMANIA ŞI ROMANIA. La Berlin se găseşte o delegaţie românească pentru o înţelegere economică, între Germania şi România. Este sigur că se va ajunge la bună înţelegere şi că va câştiga şi Germania şi România.

RECOLTA DE GRAU. In ţările din jurul nostru recolta de grâu este faţă de alţi ani foarte slabă. In Bulgaria deabia s'a făcut grâul trebuitor pentru hrană. In Jugoslavia nu numai că grâul nu întrece ci va fi nevoe de import sau se va hotărî să se mănânce mai mult porumb. Ungaria este singurul stat care poate mânesc s'a intemeiat, cu toţi Românii, şi aici recolta a dat mult inapoi.

Anul acesta a fost aşa dar peste tot un an slab.

AJUTORUL LEGIONAR PENTRU PLUGARI. „Ajutorul legionar" despre care am scris în numărul trecut a şi început să dea celor săraci ceeace a adunat. Prima grije au fost ţăranii. Astfel în comuna Ciorani din judeţul Prahova s'au împărţit 90 de pluguri şi grape la ţărani harnici şi nevoiaşi din sat. Cu lacrimi de bucurie au primit ţăranii darul legionar. In multe familii bărbaţii fiind concentraţi plugurile le-au luat în primire nevestele.

Despre bucuria satului nici nu trebue să mai spunem. Işi poate oricine închipui.

IMPORTUL PENTRU VIŢA DE VIE. Văzând mulţimea de plugari împotriva impozitului greu ce apasă asupra viţei de vie guvernul a hotărât să scadă la jumătate impozitul care seplătea până acuma. Astfel dela 3000 lei de ha. a scăzut acuma la 1500 lei de ha.

AŞTEPTARI IMPLINITE. In numărul nostru trecut am scris despre o sută de legionari ce au plecat la o sărbătoare fascistă în Italia. Ziarele mari au şi început să scrie despre această vizită. Peste tot legionarii au fost primiţi cu bucurie şi cu strigăte de „Trăiască Legiunea şi Căpitanul", „Trăiască România Legionară". Ei au defilat în faţa Ducelui Mussolini, el primind cu mare bucurie această primă solie legionară peste hotarele ţării. Cămăşile verzi au plăcut tuturor italienilor.

LEGE NOUA PENTRU STUDENŢI. Pentru a se ajunge la Statul legionar au dus mare luptă mai ales studenţii. Acuma pot şi ei să ducă o viaţă mai liniştită şi să-şi vadă de carte. Guvernul a făcut acuma o lege nouă în care recunoaşte şi încurajează toate societăţile studenţeşti vechi.

Este şi asta o bună măsură pentru aputorarea studenţilor.

PARASTAS PENTRU LEGIONARI. La Braşov s'a făcut parastas pentru legionarii cari au murit în luptele dela 3 Septembrie anul acesta. Au venit camarazii şi şefii lor din judeţ. Unul dintrei ei a spus următoarele cuvinte:

Camarade Donat şi Sălceanu (aşa se numeau cei ucişi) venim să ingenunchiem şi să ne închinăm în faţa jertfei voastre sfinte pentru biruinţa legionară. Lupta s'a dat între bine şi rău, între credinţă şi necredinţă; prin jertfa voastră şi a celorlalţi a învins binele, a învins credinţa. Noi cei rămaşi, ne legăm azi în faţa voastră că nu vom avea alt gând decât jertfa pentru Neam şi Ţară. S'a cântat „Cu fruntea sus".

A vorbit apoi părintele Sultan, tatăl avocatului legionar Sultan mort şi el la Braşov.

Părintele a spus:

Donat s'a dus dintre voi, dar prin jertfa lui a doborit un regim nedrept şi imoral. Vă mulţumesc pentru recunoştinţa ce aduceţi jertfei lui. S'a dus Donat, dar eu mai am un fiu, pe Sergiu, pe care vil dăruiesc tot vouă ca să-l învăţaţi a şti să se jertfească ca şi fratele lui atunci când va fi nevoe.

Cum mai stă războiul

Cum am scris în numărul trecut războiul nu e deloc pe terminate. Anglia vede că nu mai poate face nimic dar nu se lasă. A început să facă propagandă în America pentru ca să-şi atragă pe Americani în război. Nemţii însă au făcut atunci legături de prietenie cu Japonezii, aşa că dacă America va intra în războiu va intra şi Japonia de partea Germaniei.

Dealtfel intrarea în războiu a Americii nu îi sperie pe Germani. Americanii nu vor ajunge niciodată să se poată bate aici în Europa. Germanii vor rămâne aici mari şi tari. Cu asta nu se pot însă împăca Englezii.

Pentru depozitari noştri

Depozitarii noştri ne întreabă mereu cum şi când să facă plata ziarelor vândute. Administraţia anunţă că depozitarii mari cari desfac săptămânal mai mult de 300 de foi va trimite banii la fiecare 2 săptămâni.

Ceilalţi îi vor trimite lunar prin mandat poştal la adresa administraţiei.

Imprimeriile „FRĂŢIA ROMÂNEASCĂ" — Bucureşti, Str. Aristide Demetriad No. 2 — Telefon: 5.89.00